Doğan Kardeş

SAYI 23 31 MAYIS 1976 250 KL

24. SAYIDA SİPRU SİZİNLE

***

istanbul'u geziyoruz

***

doktor amca

***

GÜLİVER'İN GEZİLERİ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
31 MAYIS 1976
Sayı: 23 Sıra No: 1063
Yıl : 32 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına

KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **100 TL.** ★ Altı aylık: **50 TL.** ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: **200 TL.** ★ Altı aylık: **100 TL.** **Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu göndeirlmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, ISTANBUL)**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.

Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :
(Sipru)

Dergimizin Yeni Hizmeti:
KILAVUZ TESTLER

DOĞAN KARDEŞ birkaç sayıdan beri yeni bir hizmet sunuyor: İlkokuldan öteye devam edecek eğitimlerinizde zihin çalıştırlarına yardımcı olacak testler hazırlıyor. Bunlardan faydalanmak ve ayrıca çalışmak sizin elinizde... Değerli zamanınızı boş geçirmeden hazırlanırsanız talihinizin de size yardım edeceğine şüphe yoktur. Türkiyenin en aydın, en özgür, ve ileriye doğru en bilinçli adımlarla yürüdüğü güçlü bir çağında doğmak talihine erişmiş olan sizlerin elinizden bir şey kurtulmayacağına eminiz.

Yetişmeniz konusunda anne ve babanızın da yardımcı olacağını biliyoruz. Ama başlıca çabalar sizden gelecek... Normal eğitim merdivenlerini şöyle bir çıkınız; bakın ne büyük fırsatlar, imkânlar bekliyor... Görelim sizi.

***

«Annenin Köşesi» ne gelen mektuplar, uğrunuzda her zahmete katlanan bu fedakâr insanların size ne büyük umutlar bağladığını gösteriyor. Onları düş kırıklığına uğratmamak sizin göreviniz... «Anneler Günü» sayısına isimlerini yetiştirebilen okuyucularımız dergimizde yazılmış ne kadar güzel söz varsa, annelerine kendileri söylemiş oldular. Yetiştiremiyenlerin kalbinde ne yattığını anneleri biliyor zaten. Hepsi, hepiniz annenizi kutluyorsunuz. Bu sevginizi, ilerde, onun yüzünü güldürecek birer önemli kişi olarak da ispat edeceksiniz değil mi?

***

İlâve romanımızı beğendiniz mi?.. Forma forma saklıyor musunuz? Yazılışının tam ikiyüz ellinci yıldönümünde bu romanı büyüklerinizle beraber izliyeceksiniz.

İrlandalı bir yazar olan Jonathan Swift (1667 - 1745) onu en iyi eseri olarak ortaya koymuştur. Ve şüphesiz en güzel resimlendirilmiş olanlardan biri de bizim size sunduğumuz.

Kimi zaman cüceler, kimi zaman devlerle karşılaşan Güliver'in gemisi bir kayaya çarpıp da parçalandığı andan başlayarak yurduna dönünceye kadar başından geçenler siz çocukları ve belki sizin de çocuklarınızı ilgilendirecek çok meraklı bir hikâyedir. Sizleri eğlendirirken büyükleri de düşündürmekten geri kalmayacak olan çifte değerli bir roman... Güle güle okuyun.

Haftaya yine buluşalım. ■ **DOĞAN KARDEŞ**

ZİL NASIL ÇALIŞIR?

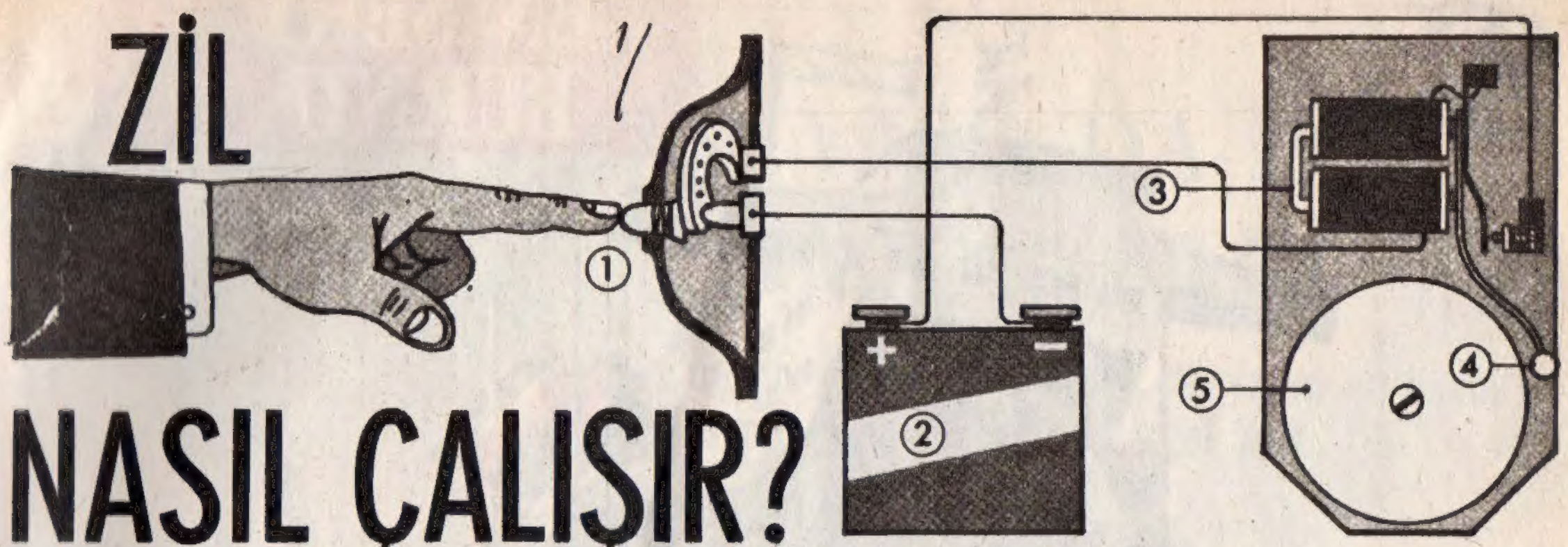

EVİNDE kimbilir kaç defa zili çalıp içerdekilere geldiğimizi haber veririz. Her seferinde kulakları çınlatan bir zil sesi duyarız. Bu ses nasıl, nereden geliyor, parmağımızı bastığımız düğme ile zil sesinin ne ilgisi var? Gelin öğrenelim.

Zil kutusunun içine bakacak olursanız, iki demir çubuğa sarılı tel bobin, bir zil kolu ve çan görürsünüz.

Bütün iş, elektrik tellerinin üzerinden geçen elektronlardadır. Onların hareketi, demir çubuk ve tel bobini elektrik mıknatısı haline getirir. Mıknatıs, zilin çalma kolunu kendine doğru çeker ve topuzun zili çalmasına sebep olur.

Çalma kolu yuvasından çıkınca elektrik akımı durur, manyetik güç biter. Kol tekrar yuvaya gelince elektrik akımı tamamlanmış olur. Sonra elektrik mıknatısı kolu tekrar kendine doğru çeker.

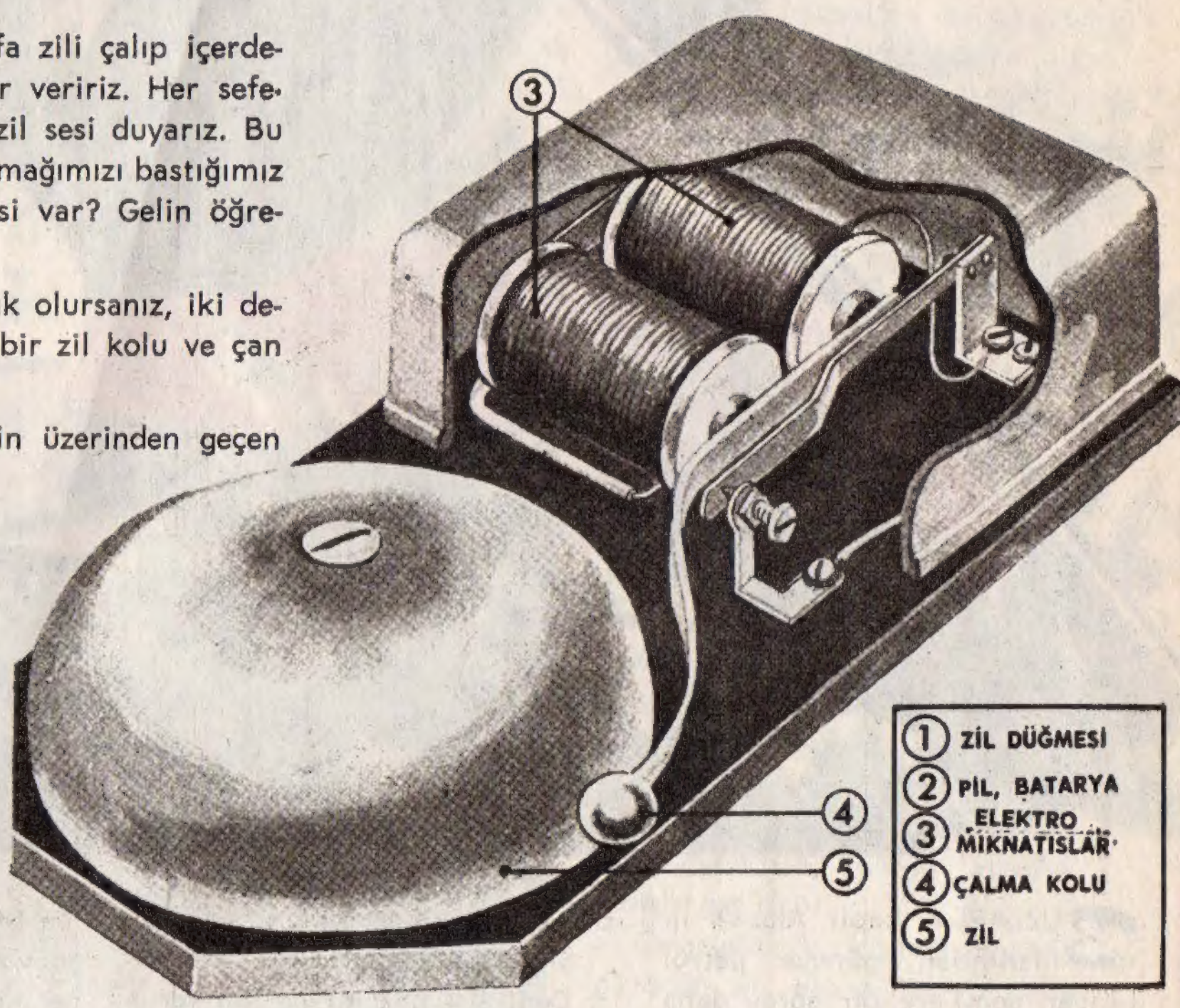

Zilin en önemli parçası elektrik mıknatısıdır. 1825 yılında, William Sturgeon adlı bir kunduracı tarafından icat edilmiştir. Elektrik akımı bobinlerden geçerken manyetik dalgalar çıkarırlar ki bu da demir çubukları mıknatıs haline dönüştürür. Akım kesilince manyetik alan da bozulur.

BOZULMAYAN ZİLLER — Ana trafodan, birbiri ardına gelen cereyan ile çalışan zillerde mıknatısın iki kutbu arasına yerleştirilen demir parçası vardır. Bu mıknatısın kuzey ve güney kutupları asla değişmez ve iki elektro-mıknatısın biraz üstünde, bir milin ortasından sallanır. Düğmeye basınca, ana merkezden gelen cereyan, elektro-mıknatıs bobinlerinin üzerinden geçer. Bu cereyan akımı hızla yönünü değiştirdiğinden, mıknatıs kutupları da kuzeyden güneye, güneyden kuzeye değişirler.

Demir parçasının kutupları elektro-mıknatısın kutupları tarafından birbiri ardınca çekilip itildiğinden, demir parçası öne ve arkaya giderek zilin çalmasını sağlar. Ana merkezden idare edilen ziller, cereyanlarını bir transformatörden alır ki bu da cereyanı yeterli alçak voltaja indirir. ■

DÜNYANIN EN SERT BURNU

BUZLARLA kaplı Alaska limanından güneye petrol taşıyan gemilere bir görev daha yüklemek istemişler: Buz kırmak.

Yeni tanker, donmuş bir denizde yol alırken, buzu, normal bir buz kırma gemisi gibi delip geçecek. Fakat eğer buz çok sertse ve derindeyse, kaptan depolarına 60.000 ton su pompalıyacak. Artan ağırlık, gemiyi biraz daha suyun altına çekecek, garip görünüşlü puruvasıyla (geminin ön kısmı) buzun altına inecek. Sonra birden depolardaki suyu boşaltarak buzun altından su yüzüne çıkacak ve öbür gemilere büyük engel teşkil eden buz duvarını paramparça edecek.

Şimdi SSIT adı verilen bu (Yarı Denizaltı Buz kırma Tankeri) 360 metre uzunluktadır. Ağırlığı ise 250.000 ton. Öteki gemilerden iki kat daha çok petrol taşıyabilecek. Üstelik özel olarak planlanmış teknesi ve büyük gücü sayesinde diğer gemilerin kolaylıkla üstesinden gelemiyeceği buz kitlelerini kırabilecek.

Güçlü bir buz kitlesine karşı çözüm yolunu da planlamışlar. Geminin burnu buzun altındayken, kaptan ön tanklardan 30.000 ton su boşaltacak. Hafifliyen ön kısım yukarı doğru kalkacak. Muazzam puruva buzu parçalayıp geminin yukarı çıkmasını sağlıyacak. Buzu parçalıyan 3 döner biçer pervane elektrik motoru ile çalışıyor. Çıkıntılı arka kısım, pervaneleri buzdan koruyor. Her bir pervane 9,5 metre çapında ve dakikada 80 - 100 dönüş hızla çalışıyor.

Böyle bir tanker olmadan kutup bölgelerinden petrol taşımak çok güç. Buralarda petrol, kömür, demir, nikel, altın rezervleri bulunduğu da düşünülünce, bu tankerin gerekli olduğu kendiliğinden ortaya çıkıyor. Eh, böyle bir maden yakaladıktan sonra, tankerin kısa zamanda masrafını ödeyeceği besbelli! ■

Benedikt, Şekspir oyunlarındaki rolleriyle meşhur bir aktörün torunudur.

ON YAŞINDA DEV BİR SANATÇI

Ingiltere'de on yaşında bir çocuk, dünyanın en büyük oyun yazarının eserinde rol aldı...

GEÇENLERDE sekiz yaşında şair bir kızın başarısından söz etmiştik. Bu hafta on yaşında bir erkek çocuğun, oyunu oyuncakları bırakıp, dünyanın en büyük oyun yazarı Şekspir'in bir eserinde oynamaya başladığını haber vereceğiz. Yazarın doğduğu yer olan İngiltere'nin Startford şehrinde sahneye çıkıyor ve onun «Henry IV» adlı eserinin ikinci bölümünde rol alıyor.

Bu çocuğun adı, kısaca Benedikt. Fakat uzun bir geçmişi var. Babasının babasının babası, bu Şekspir denen oyun yazarının eserlerini en iyi oynayanlardan biriymiş vaktiyle... Demek ki dededen toruna bir sanat kabiliyeti.

Benedikt bu kabiliyeti ilkin, okul temsillerine katılmakla göstermiş, fakat tecrübeleri oradan öteye geçmemiş. Bu defa «Henry IV» de rol alacak eleman arandığını işitince hemen başvurup imtihana girmiş, kazanmış ve kendisine oyunun Falstaf denen komik bir kişisinin hizmetkârı rolü verilmiş.

Benedikt bu işe küçük yaştan hevesli. On yaşında bir çocuk için can sıkıcı olması gereken tarihî elbiseleri severek giyiyor ve dersleri dışında kalan zamanları hep oyundaki rolünü ezberlemekle geçiriyor.

Gelgelelim, bu doğma büyüme aktörün bir başka hevesi daha var. Ne de olsa zamanımızın çocuğu; Kovboy filmlerine bayılıyor. Şekspir gibi klasik, ciddî yazarın eserleri nerde, kovboy serüvenleri nerde? En sevdiği aktör de Con Veyn'dir. ■

Ve işte sahnede... Üç yüz yetmiş dokuz yıldır çeşitli artisler tarafından oynanan bir rol şimdi onun. En büyük isteği de ilerde yine Şekspir'in eserlerinden olan Romeo Jülyet'de Romeo rolünü oynamak... İşte o zaman dünyalar onun olacak.

1000

Kimi elle, kimi ağla yakalanıyor, fakat tehlikeli olanlar bir uyku silâhıyla önce vurulup uyutuluyor, sonra beslenip canlandırılarak alıştıkları serbest hayata salıveriliyor...

KISA kol gömlekli, tıraşı uzamış, iri gövdeli adam bulunduğu kayıkta silâhını kaldırdığı gibi taşkın suların ortasında kalmış adacıkta bir o yana bir bu yana koşup duran Jaguar'a nişan aldı. Con Valş onun bitkin ve aç olduğunu biliyordu. Bir deri bir kemik kalmıştı hayvancağız.

— «Senin iyiliğin için,» diyerek tetiği çekti, vurdu.

Kaplan cinsinden bir yırtıcı hayvan olan Jaguar sendeledi, yuvarlandı ve yerde öylece kaldı. Fakat ölmüş değildi. Sadece vücuduna saplanmış olan uyuşturucu bir okla vurulmuştu; baygın yatıyordu. Sene 1964.., Vurulan Jaguar o yıl Surinam'da bir baraj yapılması dolayısiyle yükselen sel sularından zarar gören binlerce yabanî hayvandan biriydi.

SURİNAM NERDEDİR?

Con Valş'a gelince, bir kurtarma örgütünün üyesiydi. Yerlilerin «Hayvanları Koruma Derneği» ni destekleyen milletlerarası yardım örgülünün üyesi... Surinam ise Güney Amerikanın Kuzey bölümünde yer almış bir ülkedir. Toprağının büyük bir kısmı yağmurlu sık ormanlarla doludur. Burada birçok yabanî hayvan yaşar. Yine burada akan bir Surinam nehri vardır. Bu nehrin sularını gemlemek ve elektrik gücü elde etmek için bir baraj yapılması kararlaştırılmıştı. Afobaka adını taşıyacak

Valş yerlilerden kurduğu ekiplerle hayvanları birer birer kurtarıyor.

Yabani Hayvanın Kurtuluşu

olan bu baraj yapılırken muazzam nehir, kenarlarına taşmış ve sel suları 2250 km² lik bir orman arazisine yayılmıştı. Sular yavaş yavaş yükseldikçe maymunlar, armadillo denilen koca örtenkeleler, geyikler, kaplan cinsinden bir hayvan olan oselotlar, jaguarlar, yaban domuzları, karınca yiyiciler, yılanlar ve birçok vahşi hayvan, yeni oluşan gölün içindeki adacıklara üstüste birikmişlerdi.

DOĞANIN DENGESİ İÇİN

Bunlardan bazıları selde sürüklenip gitmişti. Ötekiler kapalı bulundukları adacıkta yiyecekleri bittiğinden aç kalıp ölmüşlerdi. Bazıları da piranha denilen et yiyici balıklar tarafından yenilip yutulmuştu.

İşte bunun içindir ki Surinam'da Hayvanları Koruma Derneği büyük bir kurtarma hareketine girişmişti. «Bu toprağın yabanî hayvanları bize bir mirastır.» diyorlardı. «Aynı zamanda doğanın dengesini korumaya yarıyor. Baraj yaparak insanlara yarar sağlarken hayvanlara zarar getirdik. Onlara acı çektiriyoruz. Şimdi onları kurtarmak ve başka bir bölgeye taşımak bir görevdir.»

Bu düşünceyle Milletlerarası Hayvanları Koruma Teşkilâtına başvurdular, oradan da Con Valş adında biri uzman olarak gönderildi. Yerlilerin Kvamba adını verdikleri kurtarma harekâtını bu uzman yönetecek ve sonunda vahşi hayvanların varlıklarını sürdürmelerine hizmet edilmiş olacaktı. Con Valş 1964 yılı Mayıs ayında Surinam'a gitti. Ve ilk iş olarak yerlilerden kurduğu ekiplerle birçok hayvan kurtardı. Tabiî her biri ayrı ayrı kuzu sütleri, konserve meyvalar, kompostolarla besleniyordu. Bazıları o kadar halsiz düşmüşlerdi ki yemeklerini ağızlarına vermek gerekiyordu.

DİŞLERİ USTURA GİBİ

Bu çalışma aylarca sürdü. Yorucu ve tehlikeli bir işti. Zehirli yılanlar, akrepler, dev örümcekler binbir güçlükle kurtarılanlar arasındaydı. Hele et düşkünü Piranha balığı en büyük tehlikeliydi. Bunların güçlü çeneleri insan etini ustura gibi keserdi.

Nihayet bu kurtarma harekâtı başladığı tarihten onsekiz ay sonra bitmiş, herkes rahatça işinin başına dönmüştü.

Onbinden fazla yabanî hayvan kurtarılmıştı. ■

ENGİN VEREL
Nasıl futbolcu oldu?

1969 YILINDA ENGİN, DAVUTPAŞA "JUNİOR" TAKIMINA, ORADAN DA GENÇ TAKIMA GEÇTİ.. BU SIRADA ORTAOKUL 2. SINIF ÖĞRENCİSİYDİ.. OKULU VE FUTBOLU BAŞARI İLE YÜRÜTEN ENGİN ORTAOKUL 3. SINIFA GEÇTİ..

DAVUTPAŞA GENÇ TAKIMINDA I YIL FUTBOL OYNAYAN ENGİN'İ 1970/71 MEVSİMİNDE (A) TAKIMINA ALDILAR. O SIRALARDA ENGİN ORTAOKULU BİTİRİYORDU.. SIRA ŞEHREMİNİ LİSESİNDEYDİ. BİR AY SONRA ENGİN BİLİR KOLEJE GEÇTİ.. 1971/72 DE İLK KEZ GENÇ MİLLİ TAKIMLA BULGARİSTAN'A KARŞI MİLLİ OLDU.. ARTIK ŞANSI AÇILMIŞTI...

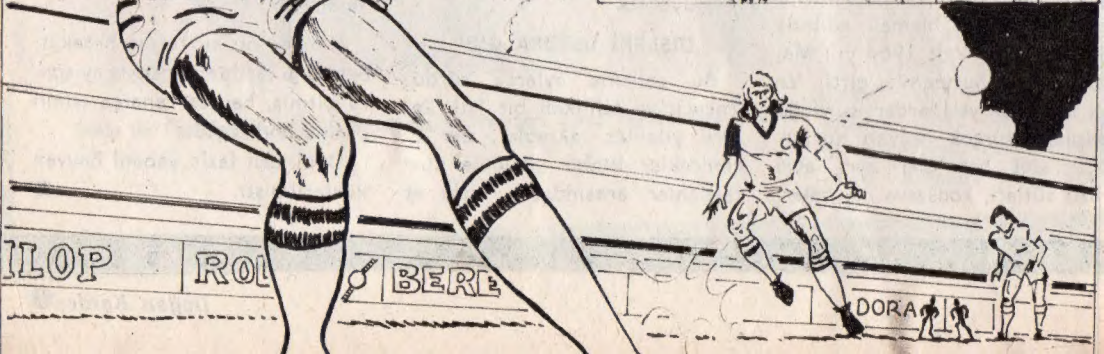

1973 YILININ TEMMUZ AYINDA GALATASARAYLI OLDU.. TRİBÜNLER ENGİN, ENGİN DİYE BAĞIRIYORDU.. 1975/76 MEVSİMİNDE ENGİN'İN BİR BÜYÜK DİLEĞİ DAHA GERÇEKLEŞTİ. ARTIK RÜYALARINA GİRDİĞİ FENERBAHÇE'DE OYNUYORDU.. ARABASI, EVİ, VE SARI-LACİVERT FORMASI VARDI ARTIK

(Devamı var)

MAVİ KIZ

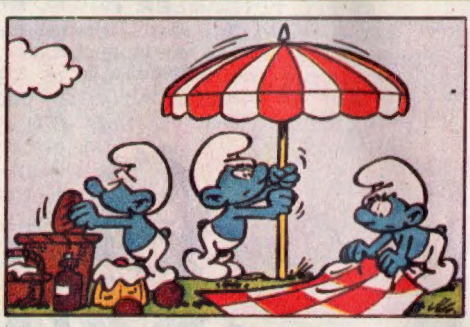

Mehmet Ali & Akşamsefası

HII..HII..KIS-TIRDIM GALİ-BA!

PLİTCH

GUG-GUG..
İMDAT..!

GUG-YÜZ_ME BİL-MİYO-GUG-ZUM.!

KOŞ KURTAR..
BEN Mİ?

YÜZME BU-YORSUN.!

NİYE?

BEN GİDERİM!

BLUB BLUB BLUB

NEYSE! KÖYE DÖ-NELİM.!

EVET!

O KADAR YOLU YÜRÜ-YEMEM AR-TIK.!

BU KADAR HIZLI GİTME-Yİ'N! KAZA YAPACA-ĞIZ.!

SONRA...

BAK! SA-NA NE GÜ-ZEL BİR ŞAP-KA ÖRECE-ĞİM.!

NEREE Mİ GİDİYORSUN.! BANA ÜÇ ELMA, BİRAZ BAL, BİR DÜ-ZİNE DE TURP GETİR. SAKIN UNUTMA!

BEN KİMİM!

BİR ÇARE BULMALI!

ŞAKACI! BUNA KÖTÜ BİR ŞAKA YAP! BELKİ DÖNÜP GİDER.

TAMAM! BULDUM!

(Devamı Var)

ISTANBUL'U GEZİYORUZ

YÜKSEL de beşinci sınıfa geçmiş. O da kızlarla akran. Babası subay. Oğlunu da sağlam yapılı yetiştirmeye meraklı. Yüksel bisiklete biner, top oynar, her sabah jimnastiğini yapar, iyi yüzer ve beden eğitiminde gösteriler yapar. Kuvvetli çocuktur ama o kadar da nazik.

Murat üçüncü sınıfta, çalışkan, yaşının üstünde akıllı, meraklı ve öğrendiklerini unutmayan on yaşında bir oğlancık.

Mehmede gelince Tomrisin kardeşidir. Bütün okul ona Mehmetçik der. Yaramazlığı yüzünden okula erken başlatmanın yolunu aramışlar. Önce konuk öğrenciyken bakmışlar ki başarılı, sınıfa katıvermişler.

İşte arkadaşlarımız bunlar. Yaşıt iki kızla irili ufaklı üç acar oğlan. Bu beş çocuğu öğretmen çok sever. O tatil için İstanbul'u, yetişebildikleri kadar şehirleri dolaşacaklar. Çocuklar şimdiden kutuplara gidecekler-miş gibi hazır.

Öğretmen anne:

— «Sadık, bütün yıl bunlarla berabersin. Biraz başını dinlesen, biraz okul yaşantısından uzaklaşsan daya değil mi?»

Dediği zaman:

— «Hepsinin içleri temiz, yüzleri güzel çocuklar,» demişti. «Hepsini ayrı ayrı soran sen değil misin anne? Bizim başka kimimiz var kil..»

Çok bilmiş Sadık öğretmeni epeyce tanıdık. Şimdi gelelim Tomrise. Bir memurun kızı. Yaşı 12. Beşinci sınıfta. Geçimsiz, kavgacı, ama elinden gelmeyen iş yoktur. Mutfağa salıverin, size bir iki saatte bir sofra yemek hazırlasın. He mde tatlısıyla, böreğiyle. Koyu sarı saçlı, lâcivert gözlü, fıldır fıldır bakışla, alıngan bir kız.

Bir kere kızdı mı suratından düşen bin parçadır. Okulda onu kızdırdıkları zaman ağzını bıçak açmaz. Sadık öğretmen bunun hemen farkına varır. Gider yanına başını okşar:

— «Kim kızdırdı yine seni? Sarmanım benim, altın kızım.»

Tomrisin lâcivert gözlerinden birer ikişer damla düşer. Ama öğretmenin yumuşak, candan sesi onu değiştiriverir. Hocasının elini tutar, öper.

— «Sağ olun,» der.

Deniz de beşinci sınıfta, Tomrisle yaşıt bir kız. Kahverengi gözlü, kahverengi saçlı, beyaz, kilosu fazlaca. Çocuklar onun rengini dillerine dolar; o Helvacı güzeli oyununu değiştirip:

— «Kahveci güzeli,
Handadır handa.

Tahtakale kurbinde» diye kuzdurmaya çalışırlar ama kızan kim? Annesi gibi becerikli ve hamarattır. Uykuyu fazlaca sevmese üstüne yoktur.

Öğretmen Sadık:

— «Çocuklar,» demişti. «Önce içinde yaşadığımız kenti, bu arada öncelikle mahallemizi tanıyalım. Okulumuz Aksarayda. Evlerimiz de buraya yakın. Aksaray deyince aklınıza ne geliyor? Beyaz mermerlerden yapılmış kocaman bir saray mı? Yoksa..»

Murat:

— «Konya Aksarayı,» dedi.

Sadık öğretmen:

— «Evet,» dedi. İstanbuldaki Aksarayla Konyadakinin ilişkisi var. Şimdi iyi dinleyin. «Fatih İkinci Mehmet İstanbul'u Bizanslılardan aldıktan sonra Sadrazamı İshak Paşayı Karaman seferine yollamıştı. Karamanoğlu Kasım beyle bir savaş yapıldı. Anlaştık mı?»

Mehmet:

— «Sadrazam kim oluyor?» dedi.

— «Sadrazam o zamanki Başbakanlara verilen ad.» Tamam mı?

— «Tamam,» dedi Mehmet.

— «İşte bu savaşı kazanan İshak Paşa Padişahtan aldığı bir emir üzerine Aksaray'da oturanlardan birçok kimseyi aileleriyle birlikte İstanbul'a getirip bir mahalleye yerleştirdi. Bizanslılardan çoğu kaçtığı kent epeyce boşalmıştı. Böylece Aksaraylılar İstanbul'da bir mahalleye kondular. Geldikleri kentin adı da onların oturdukları mahalleye verildi.»

Tomris:

— «Hocam,» dedi. «O zamanki Aksarayla bugünkü arasında değişiklik var, değil mi?»

Sadık öğretmen:

— «Çok fazla, dedi. «İstanbul yedi tepe üzerine kurulmuş derler.

(Devamı var)

■ **KEMALETTİN TUĞCU**

Annenin Köşesi

YARATAN TANRI YETİŞTİREN ANNE

Muğladan bir küçük okuyucumuz şu mektubu gönderdi:

«Benim annem, mavi gözlü, şirin sözlüdür. Her çocuk, annesini nasıl seviyorsa, ben de annemi öyle seviyorum. Annem benimle acı ve tatlı günlerini paylaşır.

Büyük devlet adamının, büyük bir komutanın, ünlü bir sanatçının, bilginin yapısında bir anne sütünün ılık, tatlı payı; bir anne şefkanini, göz nurunun kutsal izleri, anıları vardır.

Özetle, insanları yaratan tanrı ise, yetiştiren annedir.

İşte ben annemi bunun için severim. Annem sağ bulunduğu takdirde, kendim anne baba bile olsam, yine ona sığınır, onun sıcaklığı ile mutluluk duyarım.»

— EŞREF GİRGİN (Muğla)

KIZIMI NASIL SÜSLEDİM?

«Çocuğum 13 yaşında. Kız olduğu için giyinmeye heves ediyor. Fakat geçimimiz elverişli değil. Ama ben bir anne olarak —babasını dara sokmamak için— biçki, dikiş namına ne biliyorsam çocuğum için ortaya koyuyorum. Ona alabildiklerimizle kalmıyor, eski sandıkları da karıştırarak, daha iyi kumaşlardan bugünün modasına göre elbiseler dikiyorum.

Kızımı böylece meşhur ettim arkadaşlarının yanında. 'Nerden buluyorsun bunları?' diyorlarmış. «Bizim annemiz araştırıyor, bulamıyor.» O da göğsünü kabartarak: «Bunları bana annem yapıyor,» diyormuş.

İşte benim de göğsümü kabartan bir olay... Eğer bunu yapmasam çocuğumu belki de bedbaht etmiş olacağım. Oysa şimdi mutlu. Ben kızımı böyle süslüyorum. Geçimi dar olan bütün annelere de böyle yapmalarını tavsiye ederim.»

— BİR ANNE (İstanbul)

GENÇ ANNELERE

«Sevgili Doğan Kardeş, 9 yaşında bir erkek çocuğu olan anneyim. Oğlum, Derginizin devamlı bir okurudur. Bu bana sonsuz bir kıvanç vermekte... Çünkü ben de onun yaşındayken, Doğan Kardeş'in çıkacağı günü büyük bir özlemle bekler, dergi elime geçince zevkle ve içime sindire sindire okurdum.

Çalışan bir anne olmam nedeniyle çok az vaktim var. Oğlum ilkokul üçüncü sınıfta ve başarılı, parlak bir öğrenci. Bu bana büyük bir kıvanç veriyor kuşkusuz. Acaba evde oturan bir anne olsaydım, çocuğumla daha mı çok ilgilenebilir, şimdi görmeye vakit bulamadığım bazı yeteneklerini farkeder miydim diye düşünürüm. ara sıra...

Dersleriyle fazla ilgilenemiyor, hattâ öğretmeniyle konuşmaya dahi vakit bulamıyorum bazen. Buna karşın ilgilenebildiğim tek husus, okuduğu kitaplar, dergiler ve bunların seçimi oluyor... Bunları seçerken, gerçekten yararlı olacağına inandığım, ona bazı şeyleri verebilen, yeteneklerini ortaya çıkarmaya çalışan eserler, ona öğütlediğim, almasını istediğim dergi ve kitaplar oluyor. Bugüne kadar edindiğim tecrübelerle de çocuk üzerinde bu tip bir ilginin, ona çok yararlı olduğunu, bir süre sonra çocuğun artık «Zararlı Yayınlar» dediğimiz o tür yayınları kendiliğinden okumadığını, zevk almadığını gördüm. Her konuda yeterince ilgilenemesem bile, okuyacağı yayınlarda titizlik göstermem, çocuğun okuldaki ve evdeki hayatı yönünden çok olumlu sonuçlar verdi.

Genç annelere bu konuda gerekli ilgiyi göstermelerini öğütlemeyi, bir görev bildim kendimce. Saygı, Selâm ve Başarılar.»

— SEVİM ÇOBAN (Ankara)

SANATÇI

Diaz, alaycıları kovarak meslektaşını korudu (Üstte Renuvar)

PARİS dışında bir yaz günüydü. Bir grup işsiz güçsüz adam toplanmış, genç bir ressamı seyrediyordu. Grubun resimle ilgilendiği yoktu. Onlar sadece, eski püskü iş elbiseleri ve yüzündeki ciddî ifade ile ilgi çekici bir tip olan ressamla alay edip gülmek için toplanmışlardı.

Birden elindeki bastonu sallıyarak gelen tahta bacaklı iri bir adam çıktı ortaya. Derhal alaycıları oradan uzaklaştırdı ve genç ressamın çizgilerini incelemeye başladı.

— «Fena değil» dedi ve renkler hakkında bazı faydalı tavsiyelerde bulundu. Tahta bacaklı Diaz, eski bir ressamdı.

Hayatından küçük bir Sayfa naklettiğimiz bu genç ressam adayı Ogüst Renuvar idi. Amacı da Fransanın en büyük ressamlarından biri olmaktı. Fakat yıllardır eserlerini kimseye beğendiremiyordu. Onu tutan çok az kişi vardı.

O günün sanat anlayışı süse ve ayrıntılara önem veriyordu. Oysa Ogüst Renuvar, sadeliği ön plana alan başka bir anlayış taşıyordu.

Renuvar 1841 yılında doğmuştu. Babası fakir bir terziydi. Hayatını çok erken yaşta kazanmak zorunda kaldı. Porselen üzerine resim ve şekiller çiziyordu.

Sonra kendi yolunda bir sanatçı olmaya karar verdi. Aynı fikirde olan genç sanatçılarla arkadaş oldu. İzlenimcilerin, yani doğayı bütün ayrıntılariyle değil de ilk bakışta bıraktığı izlenime göre yansıtan bir resim anlayışının öncüleri olan bu gençlerin lideri Klod Mone idi.

Gençler yılmadan çalışıp kendilerini göstermeyi başardılar. Bu sırada Renuvar da 41 yaşına gelmişti.

KÜÇÜK OĞLU JAN

Bu arada Renuvar'ın bir kaç çocuğu oldu. İçlerinden en çok Jan'a bağlıydı. İlerde ailenin ününü sürdürecekti bu oğlan.

Renuvar çalışıyordu, fakat ak-

BABA OĞUL

silikler peşini bırakmıyordu. 50 yaşında bisikletten düşüp kolunu kırdı. Daha sonra mafsal iltihabına uğradı.

I. Dünya Savaşı patlak verdiği zaman sakat koluyla hâlâ çalışmalarına devam ediyordu. Oğulları savaştaydı. İkisi de yaralanmıştı. Jan Hava Kuvvetlerinde hava fotoğrafçı, aynı zamanda pilot olmuştu. Fotoğraf makinesiyle savaş bölgelerinin üzerinden uçarken ilerdeki şöhretinin temelleri atılıyordu.

Ogüst Renuvar, savaştan hemen sonra, 1919 da öldü. Artık onun yerini oğlu Jan alıyordu.

Jan tıpkı babası gibi büyük bir sanatçı olmak dileğindeydi. Yaptığı resimlerin kalem ve boya ile ilgisi yoktu ama çektiği filmlerle sinemada yeni bir çığır açıyordu.

«Büyük Hayal» filmiyle kendi savaş tecrübelerinden yararlanarak bir eleştiri eseri meydana getirdi. «Oyunun Kuralı» adlı eserinde ise sonradan görmelerin yapmacık yaşantısını eleştirdi.

Jan Renuvar'ın film yapımcılığında, ilk ortaya attığı zaman, garip gelen bütün fikirler daha sonra benimsenmiş ve beğenilmiştir. Onun sinema sanatına katkısı, babasının ressamlığı kadar önemli olmuştur. ■

Baba ressam Renuvar'ın bir tablosu: Çocuklar.

Renuvar'ın bir başka tablosu: Piyano çalan kadın.

Jan Renuvar da sinemaya yeni bir anlayış getirmiş, görülmedik biçimde filmler yapmıştır.

SİHİRLİ AYAKKABI

BİLLY TATİL KÖYÜNDE FUTBOL TAKIMINA DA GİRDİ. GÜNLERİ ÇOK İYİ GEÇİYORDU...

BENİ EZECEKLER. AMA AYAKKABI TOPU BIRAKMIYOR

BİRDEN TERS YÖNE DÖNDÜ...

FAKAT SON ANDA..

SOLA DÖNÜYORUM!

BİLLY ARTIK AÇIKTAYDI. TOPA KUVVETLE VURDU!

NEFİS HARİKA GOL!

FTOOP!

UNNNFF!

GNUHHH!

AMAN NE İYİ OLDU!

O İKİ KARDEŞLERE DİKKAT ET. ONLARI REZİL ETTİN.

GERÇEKTEN DİKKAT ETMELİYDİ BILLY...
AL SANA!
NNFF!
FIRSAT OLDUKÇA VURUYORLARDI..
UGGGH!
NEYİN VAR OĞLUM!
YOK BİR ŞEY! KAZAYDI!
BİLLY ENDİŞELİYDİ..
YARALANIRSAM ÇOK KÖTÜ/BAY FENTON NE DEMİŞTİ..
OKULUN BEDEN HOCASI TURNE DÖNÜŞÜ SÜNLARI SÖYLEMİŞTİ...
İNGİLTERE MİLLİ GENÇ TAKIMI İÇİN ADAYLIĞINI KOYACAĞIM.
YARALANIRSAM. DENEMELERDE OYNAYAMAM.
UYUMA!
AYAKKABI BİLLY HAKİMDİ..
BİLLY TOPU ALDI VE..
ÖBÜR TARAFA GİDEYİM!
İŞTE O ANDA..
YEEEEEAAAGH!
BAKALIM HAFTAYA HAKEM BU HAREKETE NE DİYECEK....

(Devamı Var)

TELEVİZYON MASALI

AFRİKADAN GELEN HABER

ÇOCUK kış gecelerinde bütün hayvanlar ve Doktor Amca ısınabilmek için ateşin etrafına doluşuyorlardı. Yine böyle bir günde Doktor Amca onlara hayvan dilinde yazmış olduğu bir kitabı okurken Baykuş Tuh-Tuh ayağa fırladı:

— «O da ne?» diye bağırdı. «Dışardan gürültüler geliyor.»

Hepsi birden dikkat kesildiler. Nihayet kapı açıldı, içeriye Maymun Tşi-Tşi girdi. Oldukça telâşlı ve heyecanlı görünüyordu:

— «Doktor», diye konuştu. [illegible] rinden şimdi haber aldım. Oradaki maymunlar korkunç bir hastalığa yakalanmışlar. Salgın halindeymiş ve her gün yüzlerce maymun ölüyormuş. Senin ününü duymuşlar. Afrika'ya gidip bu hastalığa engel olmanı istiyorlar.»

Doktor gözlüğünü çıkardı, kitabını bir kenara bırakarak sordu:

— «Kim haber getirdi?»

Maymun hemen cevap verdi:

— «Bir kırlangıç. Dışarda yağmur oluğunun üzerinde oturuyor.»

— «Onu hemen buraya, ocağın yanına getir. Soğuktan donmuş olmalı.»

Kırlangıcı içeriye getirip, ocağın yanına koydular. Hayvancık soğuktan küçülmüş, tir tir titriyordu. Biraz ısınınca olanları Doktor Amca'ya anlattı. Sözleri bitince Doktor Amca şöyle dedi:

— «Afrika'ya seve seve gelirdim. Hele bu soğuklarda orada bulunmak, ısınmak çok güzel olurdu. Fakat korkarım bilet alacak kadar paramız yok. Tşi-Tşi para kutumuzu getirir misin?»

Maymun konsolun üzerine çıkıp kutuyu aldı. Fakat bomboştu, Doktor içini çekti. Baykuş gerçeği söyledi:

— «Bunun içinde birkaç kuruş kalmıştı ama onu diş çıkartan bir porsuk yavrusu için harcadım.»

Doktor dalgın dalgın konuştu:

— «Sahi mi? Neyse, para denilen şey ne çok can sıkıyor. Vaktiyle çocuğunun kızamığını geçirdiğim bir denizci tanıyorum. Sahile inecek olursam belki bizi Afrika'ya götürecek bir gemi bulabilirim. Belki o teknesini bize verir.»

Ertesi sabah Doktor Amca erkenden sahile indi. Geri döndüğü zaman da her şeyin yolunda olduğunu söyledi. Gemici teknesini veriyordu. Bunu duyan timsah, maymun ve papağan sevinçlerinden oynamaya başladılar. Ana vatanları Afrika'ya gidecekleri için pek memnundular. Bunun üzerine Doktor Amca:

— «Sadece üçünüzü götürebileceğim,» dedi. Yani köpek Jip'in, ördek Dab-dab'ın, domuz Göb-Göb'ün ve Baykuş Tuh-Tuh'un dışında sadece üçünüzü. Diğer hayvanlar biz Afrika'dan gelene kadar ormana dönmek zorundalar. «Kışları kış uykusuna yattıklarından bu onlar için pek bir şey farketmeyecek zaten. Ayrıca Afrika'da da yaşayamazlar.»

Bundan sonra papağan deniz yolculuğu için yanlarına almaları gereken şeyleri sıralamaya koyuldu.

— «Bol bol peksimet. Sonra konserve sığır eti. Bir de gemi demiri.»

Doktor Amca, «Geminin kendi demiri vardır,» diyecek oldu. Polymesia hemen itiraz etti:

— «Bundan emin olamazsın. Demir çok önemlidir. Demirin olmazsa duramazsın. Bir de çan lâzım.»

Doktor Amca şaşırmıştı: «Çan neye yarayacak?» diye sordu.

— «Zamanı anlamaya. Her yarım saatte bir çanı çalarsın, böylece vaktimizi biliriz. Bir kangal da ip al. Deniz yolculuklarında ip daima lâzım olur.»

Peki ama, bütün bunları alacak parayı nereden bulacaklardı?

Fakat sonunda Doktor Amca denizciden istedikleri öteberiyi her hangi bir bakkaldan almasını rica etti. Afrika dönüşü borçlarını ödeyeceklerdi.

Doktor Amca ve hayvanları gemiye doluştular. Doktor Amca geri dönüp gemiciye Afrika'nın yolunu soracaktı ki, kırlangıç araya girerek:

— «Ben Afrika'ya çok gidip geldim,» dedi. «Size yolu gösteririm.»

Böylece maceralarla dolu yolculuk başlamış oldu.

HİKÂYE

SIRNAŞIK

BANKAYA daha önce gelen yaşlı bir kadın altında,ki —nasılsa bilabildiği— sandalyeyi genç kadına uzattı.

— «Hanım kızım, dedi. Beybabanız otursun.»

Bankanın önü epeyce kalabalıktı. Dar gelirliler, emekliler hep böyle ilk gün gelirlerdi. Eli bastonlu, iyice ihtiyar adam eliyle dizine dayanarak oturdu. Yanındaki genç kadın:

— «Sen kalkma Beyboba,» dedi. «Ben sıramız gelince muameleyi yaptırır, sana seslenirim. Fileyi de kaybetme.»

İhtiyar adam fileyi yanına koyarak:

— «Olur, olur,» dedi.

Sandalyesini veren kadın:

— «Babanız mı?» dedi.

Genç kadın:

— «Hayır efendim,» dedi. Kayınpederim.

— «Pek yaşlı. Neye vekâlet yaptırmıyorsunuz?

— «İstemiyor efendim. İnsan görmeğe pek meraklı. Üç ayda bir geliyoruz. Onun emekli, benim de dul maaşım var. Buradan alırız.»

— «Demek dulsunuz. Ama pek gençsiniz. Niçin evlenmiyorsunuz?»

— «Kime bırakayım bu adamcağızı. Benden başka kimsesi yok. Kocam hava subayı idi. Düştü, şehit oldu. Acılı adam, sonra bana zahmeti de yok. Yatağını bile toplar. Yemek pişirmeme yardım eder. Bir kusuru varsa sırnaşıklık.»

— «Sırnaşıklık mı?»

— «Evet teyzeciğim. Hiç kin tutmaz, öfkelenmez. İnsanları çok sever. Hele acımasına diyecek yok. Geçen gün felçli çocuğunu sırtına yüklenmiş bir köylüye rastladık. Hastaneye gitmek için otobüs arıyor. Hangi arabanın nereye gittiğini biz bilemeyiz. Zavallı nereden bilecek. Derken Beybabam çağırdı bir taksi. «Guraba kaç para tutar,» dedi. «Oniki lira Beybaba,» «Al oniki liranı, götür bu adamcağızı oraya kadar.» «Nen oluyor senin bu adam,» «Hiç, hemşerim, memleketlim işte. Bu toprağın adamı.» «Ayıp ettin Beybaba, senin hemşerinse, benim de hemşerimdir. Sen bana bir beş kâğıt ver, benzin parası çıksın yeter.» İşte

böyle teyzeceğim. Herkese sorar, sırnaşır, bir iyilik yapmaya çalışır. Bu durumu ona yaşama gücü veriyor.

— «Kızım bu kusur değil.»

— «Biliyorum teyzeciğim... Ama herkes ayni anlayışta değil.» «Sana ne be adam» deyip geçenler de var. Başınızı ağırttım sizin.

— «Yok, bayağı memnun oldum kızım.»

— «Bakınız geçenlerde kapının önüne çıkmıştı. Basamakta oturuyordu. Altına bir minder götürdüm. Baktım ağlıyor. Ne oldun Beybaba, Cemile, bir köylü geçti buradan, rençber olmalı, üstü, başı dökülüyor. Karısını elinden tutmuş. Bu koca şehirde biribirlerini kaybetmekten korkuyorlar. Nereye gidiyorlardı kimbilir? Seslendim, duyuramadım. İşte teyzeciğim, iki günde bir böyle bir olay geçer. Beş yıl oldu. Oğlunun şehit düştüğünü ona söylemedik. Ama her şeyi anlamıştır. Bir uçak geçmesin, gözleri göklerde kalır, bazen bana sezdirmeden ağlar. İkimiz de şehit kocamı Amerika'da biliyoruz...»

— «Ne yapacaksın yavrum,» dünya hali işte.

Kadın başını çevirip ihtiyara doğru baktı. Bu sırada adamcağız maaş almaya gelen bir yaşlı adama sandalyeyi ikram ediyordu:

— «Otur, otur kardeşim. Ben epeyce dinlendim.»

■ **KEMALETTİN TUĞCU**

BİRAZDA RESİM

OKUL çağına gelinceye kadar yaşadığınız günlerden anılar saklıyor musunuz? Hangi oyuncakla nerde oynadınız? Kim almıştı? Anneniz mi, babanız mı? Neydi o? Bebek miydi, araba mıydı? Onunla ne yapmıştınız? Kırmış mıydınız? Yoksa yastığınızın altına koyacak kadar sevmiş miydiniz oyuncağınızı?

Sokağa çıkarıldığınız zaman nereye gidiyordunuz? İlk kez çocuk bahçesine götürüldüğünüzde neresi dikkatinizi çekti? Kovanızı, küreğinizi alarak kumlarla oynadınız mı? Salıncağa bindiniz mi? Parmaklıklara tırmandınız mı? Borular içinden geçtiniz mi? Annenizin elini bırakıp onun görmediği yerlere saklanarak herkesi telâşa düşürdüğünüzü hatırlıyor musunuz?

Bahçedeki ağaçlar gözünüzün önüne geliyor mu? Dünya nasıl görünüyordu size?

Evde ne oynardınız, bahçede ne? İp atlar mıydınız? Lüna Parka götürüldüğünüzü hatırlıyor musunuz? Atlıkarıncaları, dönme dolapları?.. Nasıl eğleniyordu çocuklar ve hâlâ nasıl eğleniyorlar? Nerelerle oynuyorlar?

İşte siz de bütün bu hatıraları canlandıracak olan bir yarışma İstanbul Millî Eğitim Müdürlüğünün Kadıköy Halk Eğitim Merkezi tarafından düzenlendi. «ÇOCUK OYUNLARI, ÇOCUK EĞLEICELERİ» ni konu alan bu yarışmaya, yapacağınız suluboya, guvaj, yağlı pastel, kolaj veya yağlı boya resimlerle katılmaya çağırılıyorsunuz. İlk ve ortaokul öğrencileri için açılmış olan bu yarışmanın 5 Haziran gününe kadar da müsaadesi var.

Resmi yaptıktan sonra arkasına adınızı, adresinizi, resmin adını, okulunuzun adını ve sınıfınızı yazacaksınız. Kadıköy Halık Eğitim Merkez Müdürlüğüne göndereceksiniz.

Resimleriniz bir sanat kurulu tarafından incelendikten sonra başarılı görülenler, İstanbul Festivali'nin başladığı günlerde Kadıköy Halk Eğitimi Merkezi Sergi Salonunda teşhir edilecek. Yarışmaya katılan öğrenciler ve öğretmenleri serginin açılışına davet edilecek, yapılacak merasimde ödül kazananlara diplomaları ve küçük armağanlar verilecek. Açılışıa gelemiyenlere armağanları posta ile gönderilecek.

Sergi ve yarışmada diploma alanlar Basın yolu ile ülkemiz düzeyinde duyurulacak.

Haydi, bol şanslar... ■

DOĞAN KARDEŞ İndirimli Abone Ücreti

Her hafta 250 kuruş vererek yılda 52 DOĞAN KARDEŞ için 130 lira ödemek yerine bir defada 100 lira verip bütün yıl kapınıza 52 DOĞAN KARDEŞ gelmesini istemez misiniz? O halde aşağıki formla en yakın İş Bankası Şubesine giderek 100 lira yatırınız. Fakat adresinizi yazdırmayı sakın unutmayın.

DOĞAN KARDEŞ YILLIK İNDİRİMLİ ABONE FORMU

..... **İş Bankası Şubesi**

Adım : .....

Adresim : .....

52 adet Doğan Kardeş için indirimli abone ücreti olan 100 lirayı ilgililere iletilmek üzere İSTANBUL İŞ BANKASI TÜRBE ŞUBESİ 1183 NUMARALI NEŞRİYAT A. Ş. HESABI'na havale etmenizi rica ederim.

Sevgili çocuklar, bildiğiniz gibi giriş sınavları yapıldı. Fakat biz hem tatilde zekânızı uyanık tıtmak, hem gelecek yıllara hazırlamak bakımından testleri sürdürmeyi uygun gördük. Size her hafta yeni testler sunacağız. Bu formda istedikleriniz varsa bildirmeyi unutmayınız.

TEST VI

Hazirlayan: MUSTAFA ERSOY

Bu haftaki test'imiz bir tanımlama cümlesinin karşılığı olan kelimeyi bulma testidir.
Örnek: Ada halkından olan: Adalı.

1 — Bize vakti bildiren alet: Saat
2 — Bir insanın oturduğu yeri bildiren yazı:
3 — Bir suçu bağışlamak: Af
4 — Hayvan barındırılan yer:
5 — Ayakkabı giymeye yardımıc eşya:
6 — Yağmurdan koruyan eşya: şemsiye
7 — Ağaçtan yapılan yapılar için söylenir:
8 — Osmanlı tarihinde bir devre adını veren çiçek:
9 — Ağırlığı artmadan haçmi büyümek:
10 — Suçlu olduğu zannedilen:

Geçen hafta verilen Beşinci Test örneğinin cevapları

1 — Ali her sabah evinden çıkarken çantasını gözden geçirir.
2 — Öğretmenimiz derslikte konuşanlara çok kızar.
3 — İyi bir öğrenic kitap ve defterlerini temiz tutar.
4 — Çalışmak, her insan için başarının tek yoludur.
5 — Pasaklı çocuk kimse tarafından sevilmez.
6 — Yalancılık, insanlardaki en kötü alışkanlıklardan biridir.
7 — Çocuklar, ders kitaplarından başka kitaplar da okumalıdır.
8 — Gazete okumak günlük yaşantıyı bilinçlendirir.
9 — Kitaplar insanların en iyi dostlarıdır.
10 — Spor ve oyun çocuğun bedenec gelişmesini sağlar.

(Haftaya yeni bir test örneği)

4 AŞ ve

ONLARLA MEŞGUL OLUN.
TABİİ..

GEL CİCİ KUŞUM. GEL MİNİK KUŞUM!

ARTIK BU İŞE BİR ÇÖZÜM BULMALIYIZ!

HA..HA.. POLİSLERE NE YAPTIM! HARİKA BİR FİKİR GELDİ AKLIMA!

ÖNCE BUNLARIN İŞİNİ BİTİRELİM!
HAHAHA!

HA..HA.. POLİSLERE NE YAPTIĞIMI ANLATMALIYIM!
BIRAKIN...

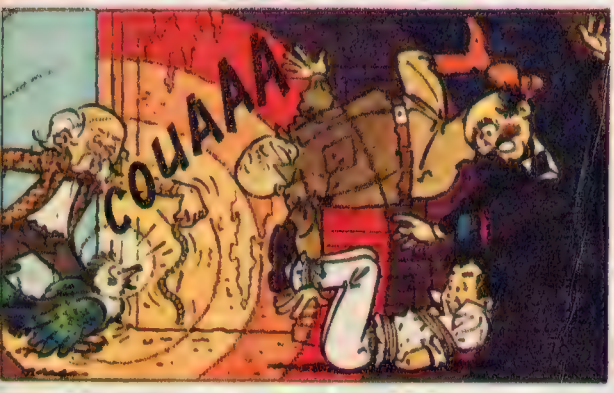
COUAAA

BEYLER! İŞTE BELÇ EDEN SES BU. BEN DUYMUYORUM ÇÜNKÜ KULAKLARIM TIKALI!

YETEEERR!

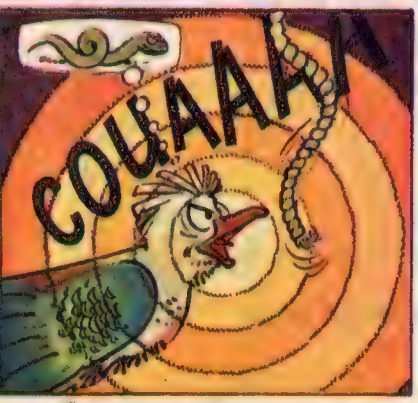
COUAAA!

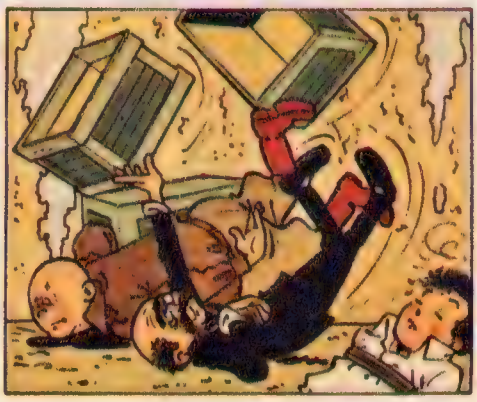

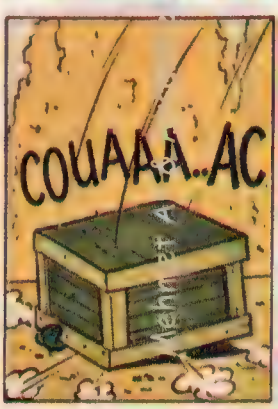
COUAAA..AC

KURKURU

BU SAKA UZUN SÜRDÜ...
YAKLAŞABİLİRSİNİZ! TEHLİKE GEÇTİ!..
DOSTLARIM! SİZDEN ÖZÜR DİLERİM! AMA MECBURDUM!
SİZE BİLİM ADINA TEŞEKKÜR EDERİM!
BUYRUN! KONFERANSIM İÇİN BİR DAVETİYE!
DÖRT SAATTE BİTER! ÇOK UZAT MACAĞIM!
MUTLAK GELECEĞİM!
İŞLER GİTTİKÇE KÖTÜLEŞİYOR!
LASTİK! ALBAY KOMSERLERE NE YAPTI!
BİLMEM! SADECE ÇOK GÜLÜYORDU...
BLUP...
SON

BULMACA OYUN EĞLENCE

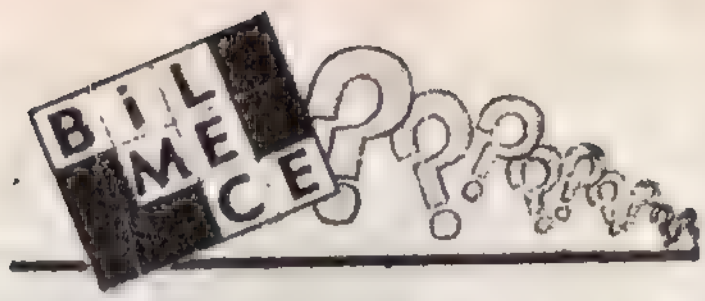

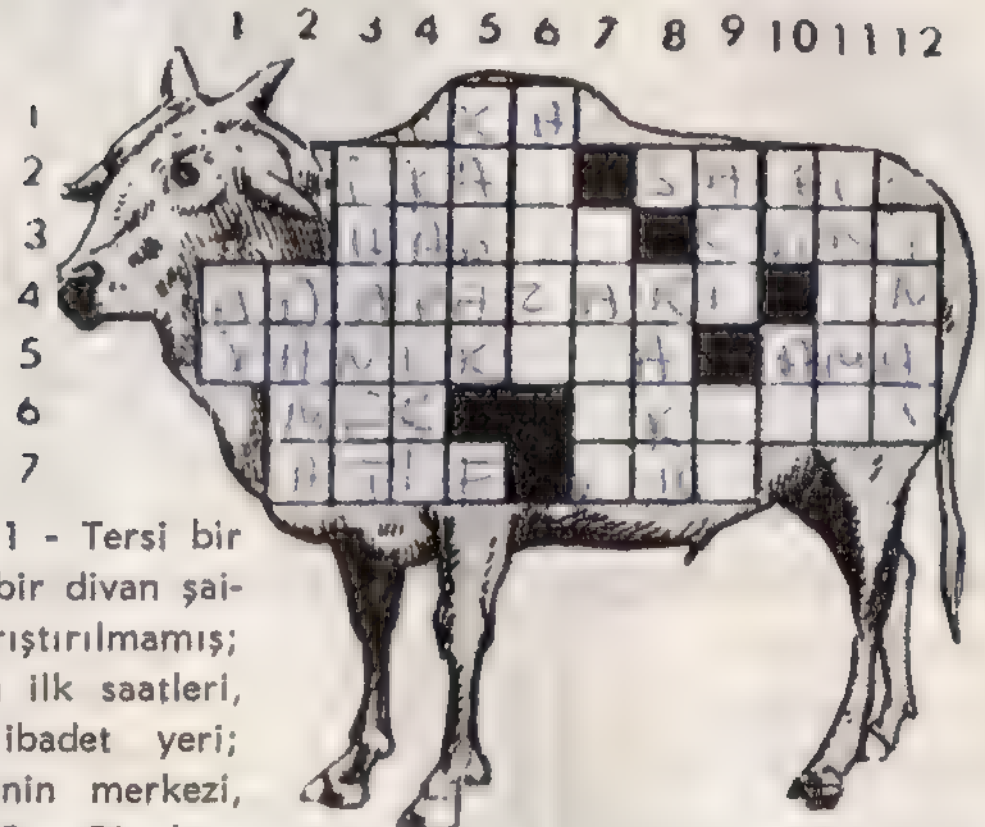

Soldan Sağa: 1 - Tersi bir renk; 2 - Tersi bir divan şairimiz, Hiç karıştırılmamış; 3 - Tersi günün ilk saatleri, Müslümanların ibadet yeri; 4 - Sakarya ilinin merkezi, Hatırına getir; 5 - Bir hastalık ismi, Gözleri görmeyen; 6 - Tersi bir Osmanlı Sultanı, Gelir getiren ev ve dükkân gibi yapılar; 7 - Bir erkek ismi, Elli dört haftalık zaman.

Yukarıdan Aşağıya: 1 - Gel-git olayını yapan uydu; 2 - Bir hesap oyunu; 3 - Hainlik etme; 4 - Büyük binalarda bekçilik eden ve oturanların işlerini yapan; 5 - Hem yemeği hem de tatlısı olan bir sebze; 6 - Çerkezlerin bir kolu; 7 - Devlet başkanlarının oturduğu bina; 8 - Bir tekel maddesi; 9 - Üzücü olay, Bir emir; 10 - Nota, Güzel sanat; 11 - Tesbihlerin başındaki uzunca parça; 12 - Dediğinde ısrar etme.

Doğan Kardeş'in BİLGİLİ OKUYUCULARI

Bulmacamızdan «Bu Ateşli ŞairKim» sorusunun cevabı Namık Kemal'di. Doğru cevap veren okuyucularımızı aşağıda tanıtıyor, kendilerini tebrik ediyoruz:

Cihangir Orman, İlhan Üzümcü, Lokman Ocaklı, Can Zaloğlu, Mine - Muke Gündoğdu (**İstanbul**), Erhan Soner (**Malatya**), Onur Aktaş **Konya - Ereğli**), Elif Özasık (**İstanbul**), Tuğrul Nüfet Baykal (**Yalova**) Nadir Eker (İzmir), Muammer Kaplaner (**Adana**), Fırat Dayanıklı (**Çorlu**),

(Devamı var)

BİLMECENİN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

Soldan Sağa: 1 - Ka; 2 - Ikab, Safi; 3 - Habas, Cami; 4 - Adapazarı, An; 5 - Yanikara, Ama; 6 - Mec, Akaret; 7 - Atıf, Yıl.

Yukarıdan Aşağıya: 1 - Ay; 2 - Dama; 3 - İhanet; 4 - Kapıcı; 5 - Kapak; 6 - Abaza; 7 - Saray; 8 - Rakı; 9 - Acı, Al; 10 - Fa, Ar; 11 - Imame; 12 - Inat.

SÖZ BİLMECESİ

Ben beş harfli bir şeyim. Aşırı yaramazların yüzüne vururlar beni :
2. 3. 4. harflerim kördür.
3. 4. 5. harflerim Fars dilinde yılan demektir.
4. 5. harflerim sanat anlamına gelir.
2. 1. harflerim yenir.
3. 4. 1. 2. harflerimle ateş tutarsınız.
Ben neyim?

TOKAT

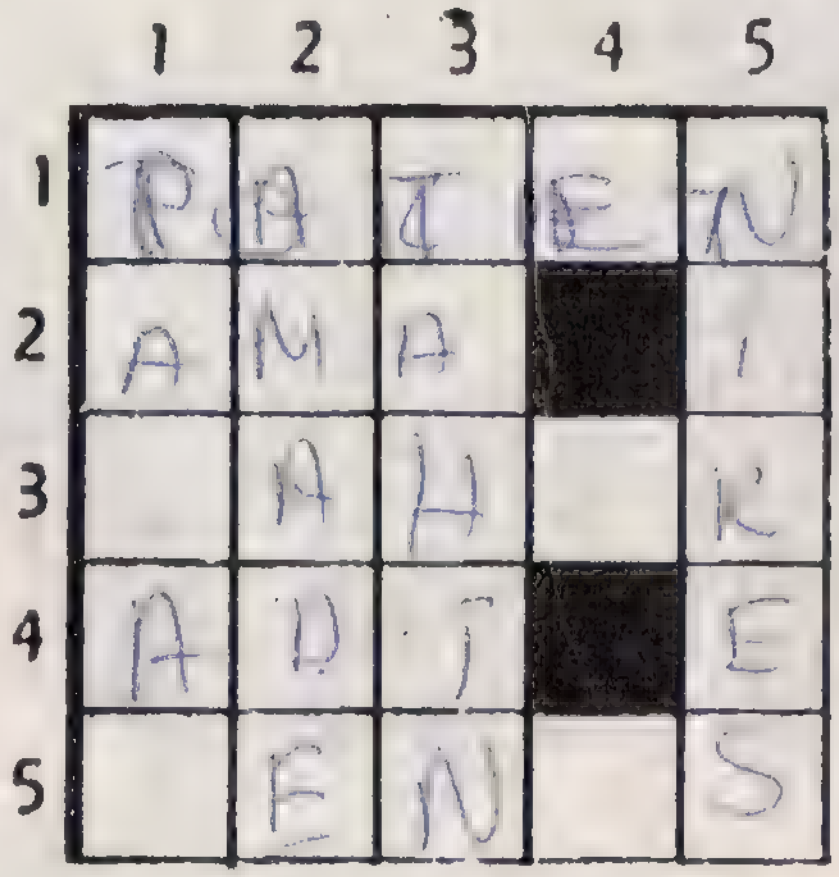

Soldan Sağa : 1) Kaymak için ayağa giyilen bir çeşit ayakkabı. 2) Dolayısiyle anlatma. 3) Uzak doğuda bir şehir, 4) Bayağı, 5) Güzellik tanrıçası.

Yukarıdan Aşağıya: 1) Bir yiyecek. 2) Emre hazır. 3) Pekmez ile karıştırıldığında bir tatlı olur. 5) Tersi fazla sıcak değil.

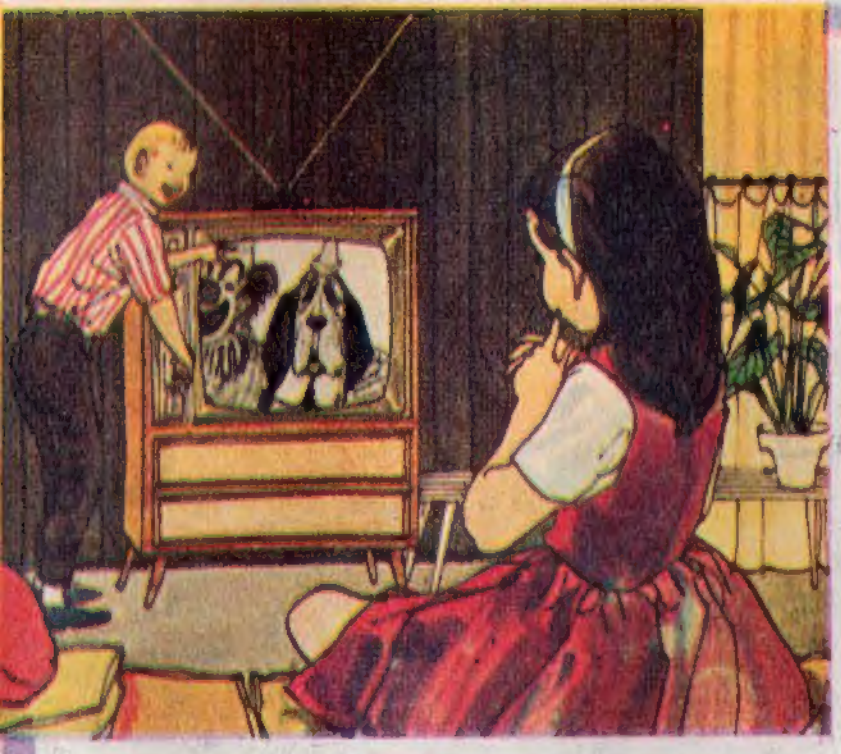

TELEVİZYON NEDİR ?
NASIL ÇALIŞIR ?

Bir Deney Yapalım

TELEVİZYONUN çalışması için ışığa ihtiyaç vardır. Stüdyodaki insanların, ışık hakkında birçok şeyler bilmesi lâzımdır. Bazı şeyler ışığı durduramaz. Bu deney, nelerin ışığı durdurabileecğini öğrenmenize yardım edecektir.

Şunlara ihtiyaıcnız olaacktır: Bir el feneri,

büyük bir parça beyaz bez. Aşağıdaki resimde görülen şeyleri deneyebilirsiniz.

Bezi, masanın karşısına geriniz. Odayı iyice karartınız. Ayakkabıyı, bezin arkasına, masanın üzerine koyunuz. El fenerini, ayakkabıya tutunuz. Şimdi bezin öbür tarafına bakınız. Işığı nerede görüyorsunuz. Neresi karanlık? Işık ayakkabıdan geçiyor mu? Tahtadan, aynadan, ya da kimsenin elinden geçebiliyor mu?

SON

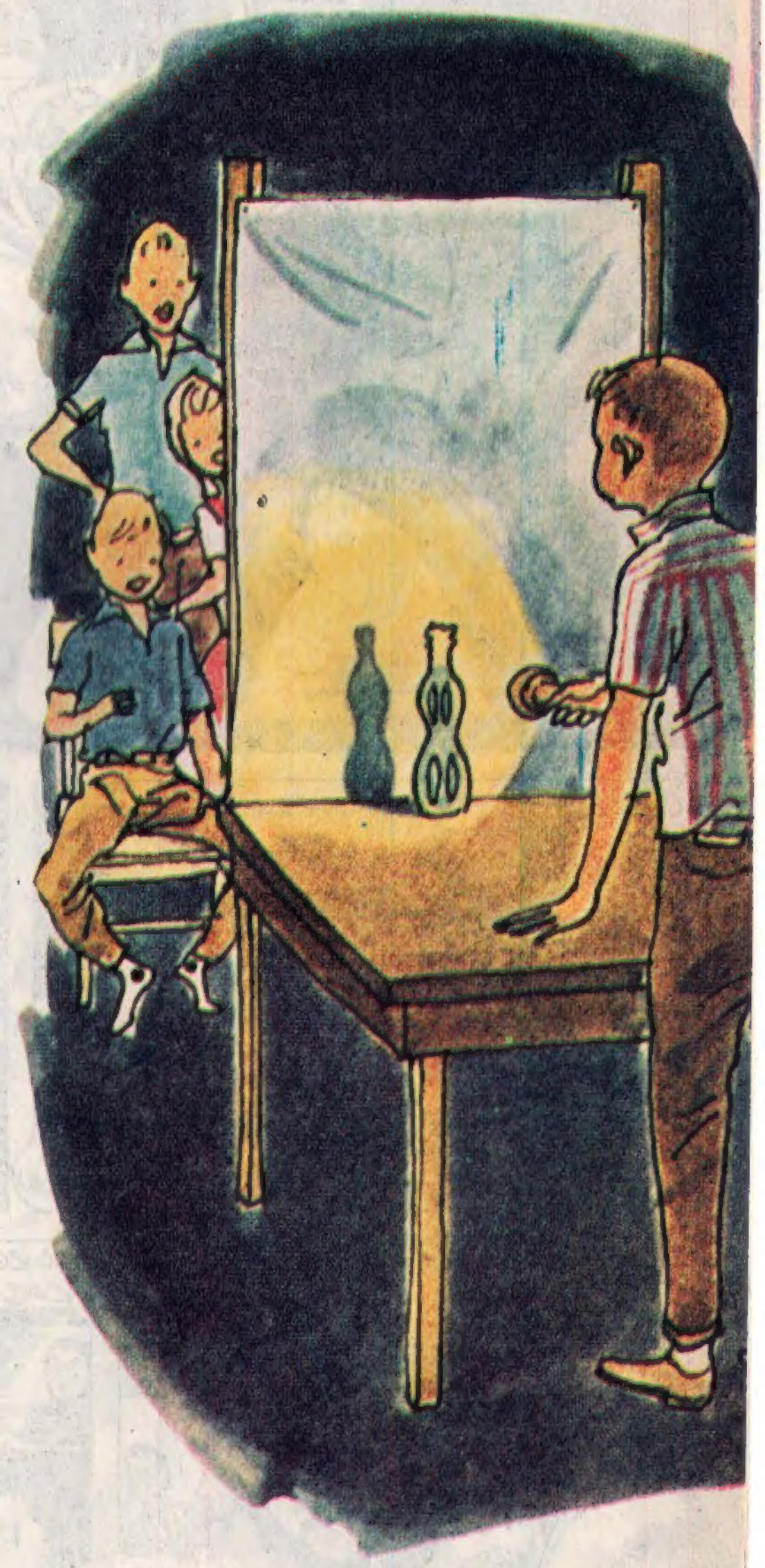

uzaydan saldırı

HEDEF DÜNYA

(Devamı Var)

Cancan ile afacan

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü
Kuponu No : 1